

hold til særlig Ordre fra Fogden. Forretningen skal senere stadfæstes af Fogden. 5) Forhandlingen for Fogden foregaar mundtlig, og Fogden har, naar Hovedsagen henhører under Underret, Vejledningspligt. Nogen Forhandling kan dog ikke finde Sted for Sognefogden; Indsigelser kunne da fremsættes (o: tilstilles Fogden) i Løbet af 14 Dage. 6) Rekvirenten behøver ikke at være tilstede, naar Dommen eller Forliget lyder paa Betaling af en Pengesum, der, bortset fra de efter Sagens Begyndelse paaløbne Renter og Sagsomkostninger, ikke overstiger 100 Kr., og der ikke æskes Udlæg i fast Ejendom. 7) Værdien af det, som Rekviritus har Ret til at holde ude fra Udlæget, forhøjes fra 20 Kr. og (for en Familieforsørg) 60 Kr. til henholdsvis 25 og 75 Kr. Gødning, Straa, Hø, Føde- og Sædekorn, Foderroer, Foderkartofler og Sukkerroeffald, forsaavidt til Ejendommens Drift findes fornødent, maa ikke ved Udlæg skilles fra Ejendommen, men bliver at betragte som Tilbehør til denne. 8) Regeringen faar Ret til gennem Traktat og under Forudsætning af Gensidighed at tillægge fremmede Domme Eksekutionskraft (under lignende Betingelser som efter Loven af 19. Februar 1861 med Hensyn til svenske Domme). 9) Afsætning bortfalder. 10) En sluttet Eksekutionsforretning kan paaankes eller paakæres overensstemmende med forannævnte Regler. Kendelser, der afsiges af Fogden, kunne først gøres til Genstand for Anke eller Kære, efter at hele Eksekutionsforretningen er sluttet. Anke eller Kære imod Eksekutionsforretningen maa i Reglen rejses inden 4 Uger, efter at Eksekutionsforretningen er endelig sluttet. Dog kan Justitsministeren indtil et Aar efter Eksekutionsforretningens Slutning (eller Stadfæstelse) tillade Anke eller Kære, naar ganske særegne Omstændigheder tale derfor.

2. *Tvangsauktion.* Reglerne herom ere med enkelte Afvigelser overensstemmende med de gældende Regler i Lov 9. April 1891.

3. *Udpantning og Ind- og Udsættelsesforretninger.* Reglerne herom ere i det hele og store de nugældende Regler.

4. *Arrest.* I det hele og store indeholder dette Afsnit kun en Kodifikation af den gældende Ret. Angaaende Tilkendelse af Arrestomkostninger gives følgende Bestemmelse: Dersom Retten efter derom af Rekviritus nedlagt Paastand skønner, at der ikke i hans økonomiske Stilling eller Forhold i øvrigt paa den Tid, da Arresten begæredes, fandtes nogen rimelig Anledning for Arrestrekvirenten til at benytte det nævnte Retsmiddel, bliver der ikke ved Dommen at tilkende Rekvirenten Erstatning for de med Arrestens Foretagelse eller den særlige Retsforfølgning forbundne Udgifter.

5. *Forbud* knyttes til mere bestemte Betingelser, end der nu findes. Saaledes opstilles den Regel, at Forbud kun kan